

[Petra Petersen.]

kan dertil kun svare, hvad jeg allerede een gang har sagt, at det er os, der har ansvaret. Sålænge det er sådan, at man hver måned bruger så meget til oprustning, at man for den sum kunne gennemføre moderskabsydelsen i to år, nærer jeg ingen som helst frygt, hvad det økonomiske angår. Har vi råd til hver eneste måned at smide så mange millioner ud, at man for dette beløb i to år kunne sikre svangre kvinder en moderskabsydelse, så har jeg ingen sympati for de folk, der frygter for de økonomiske konsekvenser af denne lovgivning. Det er rigtigt, at jeg overfor det ærede medlem fru Erna Sørensen har måttet indrømme, at vi efterhånden alle — så godt som — var i samme båd med hensyn til skatter; alle bliver vi flået. Men jeg giver hellere skatterne til moderskabsydelse, end jeg giver dem til kanoner og krudt.

Erna Sørensen: Jeg er meget glad for, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp citerer, hvad jeg sagde i samlingen 1948—49; men som jeg sagde i min første tale: forholdene har ændret sig ganske betydeligt, der er sket meget væsentlige forbedringer siden det tidspunkt. Mine udtalelser dengang gik ud på, at da vi stod overfor så mange problemer vedrørende børn og mødre, familien i det hele taget, ønskede jeg, man koordinerede det hele i en familiekommission, som kunne tage det altsammen op.

Jeg ser sådan på det i dag, at den nuværende sociallovgivning, loven af 1933, på så mangfoldige områder trænger til en revision, og at man ved en sådan eventuel revision måske kunne se nærmere på alle disse sociale spørgsmål, man ved denne sags behandling har drøftet.

Til det ærede medlem fru Petra Petersen skal jeg sige, at jeg har stadig meget stor sympati for en hel del af de spørgsmål, der er til behandling og har været omtalt her, men jeg ønsker ikke, at lovforslaget gennemføres i sin nuværende udformning. Det er blot det, jeg har gjort opmærksom på. Jeg synes, man taber noget af lysten til at arbejde med en sag, når man på forhånd ved, den endelige løsning af den ikke vil ske efter de retningslinier, som er antydet i det lovforslag, det ærede medlem har fremsat. Det var det, jeg fremhævede i min indledning, og det var derfor, jeg var så ærlig

at sige, at et udvalg, der ikke arbejder med en sag, er intet værd, og at vi skulle lade være med at nedsætte udvalg for så at havne, hvor vi havnede i fjor. Jeg synes ikke, tiden er moden for et lovforslag, som direkte handler om moderskabsydelsen, når alle de andre sideløbende forslag er til behandling andetsteds. Jeg venter mig en hel del af det, der kommer frem i svangerskabskommissionens betænkning, og håber, at adskillige af de ting, der der er peget på, vil kunne omformes i lovforslag, som vil møde velvilje på rigsdagen.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det ærede medlem fru Erna Sørensen henviste til, at så mange forbedringer var indført siden 1949, at der ikke nu var grund til at anmode ministeren om at finde en form, hvorunder man virkelig kunne koordinere de forskellige spørgsmål, som var oppe i tiden. Der er nok gennemført husmoderafløsning o.s.v., men jeg synes dog ikke, det er så forfærdelig mange ting, der er gennemført siden den tid, og forholdene har ikke ændret sig sådan, at der ikke forsat er trang til forbedringer.

Nå, slutningsbemærkningen fra det ærede medlem var jo lidt mere optimistisk, set fra mit synspunkt, idet det ærede medlem henviste til, at når der nu kom forslag fra svangerskabskommissionen og måske andetsteds fra, ville der være grundlag for, at man virkelig kunne koordinere de forskellige forslag og finde en løsning. Jeg vil gerne udtrykke håbet om, at det skulle være muligt ikke blot at foretage de mere luftige diskussioner, men virkelig at få omsat noget mere af dem i praksis.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Jeg vil kun minde det ærede medlem fru Erna Sørensen om den debat, der var i en eller anden kvindeorganisation — jeg husker dårligt, hvad det er, den hedder —, hvor det ærede medlem og jeg deltog som indledere, og hvor det ærede medlem sagde til politinspektør Kudsk, at når de konservative ikke havde stemt for moderskabsydelsen, var det, fordi det var et kommunistisk forslag. Det er måske en af årsagerne til, at mit parti ikke har ønsket at give lovforslaget om moderskabsydelse en anden udformning, at vi netop bygger på befolkningskommissionens betænkning.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål til det